

מסורת הש"ס

הישן תחת המטה פרק שני סוכה כב.

עין משפט
גר מצוה

ה א מ"י פיה מלכות
סוכה הלכה י כ סתם
עשין ממ טושי"ע ז"מ סר
מלל ספקי :
1 ב ג ד מ"י סס הלכה
לא טושי"ע סס ספקי ה:
1 ה ו מ"י ס"ו מהל'
טומאת מת ה' ו' :

לעניו רש"י

שולח"א (שולח"ש).
קרישין (שכין קורה לקורה,
רומם ששית הקורה).
טרי"ב. קורות הגג.

מוסף רש"י

קורה היוצאה. להביא
המטו ומתנו על רומם
סמך המטו מחולל לסתם
חו' אינה מנפח לטו
המלס (וע"ז ח"א).

רבינו הגנאל (הש"ך)

(הנאל) באותה הקורה
עד הקורה של עלייה
המבורת כנגדה טמא. ואם
הטומאה בקורה העליונה,
כל דבר המבאיל על אותה
(הקורה) (הטומאה) עד
לרקיע הכל טמא. אם היה
הקורות העליונות רחבות
כשיעור הארץ שכן
התחתונות ונתנו אותן
הקורות של עלייה כנגד
הארץ שכן קורות הבית,
טומאה תחת ארת מהן,
תחת הקורות התחתונות,
הבית כולו טמא. אבל אין
הקורות של בית מסיקיות
שהיו עליונות נתנו
בארץ שכן קורות הבית,
וכפיסאחיל על מקצת
מאחיל על הכל. ותני
עלה במספסא, כלומר
מפרישא כברייתא, כמא
דברים אמורים בןן שיש
בהן בקורות טמא. ובנייה
פוחה טמא, והקורות
העליונות כנגד הפוחה
טמא. טומאה תחת ארת
מהן הכל טמא. אבל אין
בהן טמא ולא ביייהן פוחה
טמא. טומאה תחתיהן
(תהיה) טמא, בנייהן
ועל גבייהן טהור. אלמא
כי יש בקורה טמא אמרינן
הבית רמי, אין בקורה
טמא לא אמרינן. ובית
בסוכה אם יש כנגד טמא,
אי"ש שקנה יורד מחבור
יחור מני טמאים אמרינן
חבור רמי. ומקשי רב אשי
לרב כהנא, איני דבמילי
אחריייתא וזילתו הטומאה
כל היבא דליבא טמא לא
אמרינן חבור רמי, והתניא
בעירובין פרק מבוי קורה
היוצאה מכותל זה ואינה
נוגעת בכותל כו', עד

קנה עולה וקנה יורד. שלא יהיה את הסך להשיב את הקנים
זו אל זו אל אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך כך חממה
מרוצה מליטה ואשמעינן ממני דאמרינן רואין כל שאילו היו
מוסכנין צוה היטה לילתה מרובה מחממה כשרה כך פירש
הקונטרס. משמע לפירושו דכשיש
צין זה לזה שלשה דפסולה לאני
הייט מטעם חממה מרוצה מליטה
ולא יתכן דכיון דלי קיימה חמה
בראש כל אדם היטה לילתה מרוצה
אין לפסול בשביל חמה הכא מן הד
באלכסון ועושה אותה חממה מרוצה
אלא הייט טעמא משום דלא חשיב
סך להטורף כי רמי גונא כשיש צין
זה לזה שלשה אל כי ליכא שלשה
לכדוד דמי ויכל לאחד :

קורות הבית והע"י. משנה
היא נמשכת אלהות פרק
י"ב ומני עלה כרייתא היא כך היא
שנייה נמוקפתא דאלהות כמה דברים
אמורים בזמן שיש (י) צינייהן פוחה
טמא אל אין (י) צינייהן פוחה טמא
ועומאה תמתייהן תמתייה טמא על
גבייהן וצינייהן טהור צינייהן או על
גבייהן כנגדן עד לרקיע טמא ומתמיהן
טהור דנ"א בזמן שיש בהן פוחה
טמא אין בהן פוחה טמא טומאה
בוקעת ועולה בוקעת ויורדת
והשם הך כרייתא אסיפא דמתמיהן
קלי שהעליונות ככין התחתונות
דכשהתחתונות אין צין זו לזו פוחה
טמא נמלא דעליונות אין בהן פוחה
טמא שכן התחתונות הלכך
כשיש טומאה בתחתונות מתמיהן
טמא שכל אדם ואדם מביאה עומאה
על כולה הואיל ויש ברחבה טמא
וצינייהן טהורות כיון דאין בעליונה
רוחב טמא לא אמרינן חבור רמי
לימשב הארץ שכן התחתונות מתמיהן
ועל גבי נמי טהור דחוללצת כפני
הטומאה דכיון דיש צין ברוחבו טמא
והדר קאמר דנ"א דמביאות עומאה
וחוללצת כשיש בהן של תחתונה טמא
אלא אין בהן טמא שכן שהטומאה
מתמיהן צין שהטומאה על גבייהן
כנגד הטומאה טמא ומן הד טהור:
הא

אחת משלשה אינו צריך להביא קורה
אחרת משלשה צריך להביא קורה אחת (י) רבן שמעון בן גמליאל אומר
פחות

ואין ומתייהן הנסרין מקורה כמין תקרת עלייה: שאין עליוס מעויבא. ולא נסרים ומעויבא
לרב כהנא, איני דבמילי
אחריייתא וזילתו הטומאה
כל היבא דליבא טמא לא
אמרינן חבור רמי, והתניא
בעירובין פרק מבוי קורה
היוצאה מכותל זה ואינה
נוגעת בכותל כו', עד

בתנ"י סוכה המדוללת. לקמן מפרש לה בנגמרא: ושילתה
מרוצה מחממה כשרה. ליכא לאקשויי
מניחא חדא וימנא (לעיל דף
ג.) שחממה מרוצה מליטה פסולה אינן דמות זו לזו דמיקשיא קשין
שאלה עבדמתיין לזו בנגמרא ומשנינן:
שדרי עבדמ"ד: גמ' ענייה. שיש
בסככה קנים מעט ויש זה אחר
הרבה אלף שאין צו שלשה צימד:
קנה עולה וקנה יורד. אלף השוה
הסך להשיב הקנים זה אל זה
אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך
כך חממה מרוצה מליטה ואשמעינן
ממתייהן דאמרינן (י) כל שאילו היו
מסוכנין צוה היטה לילתה מרוצה
מחממה כשרה: (א) רב סני
חדא. מדוללת ושילתה מרוצה
מחממה אחדא סוכה קיימי: ושמואל
סני. מחמי נתיי סוכות: רב סני
חדא. סוכה שהיא ענייה שהיא
מדוללת מדוללת אם לילתה מרוצה
מחממה כשרה: ושמואל סני מרסי.
סוכה מדוללת כשרה דאמרינן רואין
ושילתה מרוצה מחממה מילתא
אחרתיה היא דאשמעינן נמי כסוכה
ענייה שיש בה חמה אם לילתה מרוצה
כשרה: לא שנו. דשמואל דקנה עולה
וקנה יורד כשרה דאמרינן רואין:
אלא דאין צין זה לזה שלשה. דכל
פחות משלשה חדא היא: שאין כנגדו.
בקה העולה רחב טמא דלאו סס
האל עליה לאחשובי ולמימר ביה
חבור רמי הפסול והשך אומו על
הארץ שחממה דהייט נמי ענין גוד
לרוחב וכל נסחוס ארץ שייך למימר
כשנא: אמרינן חבור רמי. כשגובה
שלשה ויחור דליה כפחות מג' לאו
חבור הוא שהרי הוא כמושכב עליו:
ה"ג לך ממתייהן כאלהות קורות
הבית והעליות שאין עליוס מעויבא
וכן מכוונות עומאה סמך אדם מהן
סחסייה טמא צין הסחסונא לעליונות
צינייה טמא על גבי העליונה כנגדה
עד לרקיע טמא היו העליונות ככין
הסחסונות ועומאה סחסייהן סמך
כולן טמא על גבייהן כנגדן עד לרקיע
טמא. וה"פ קורות הבית אומן
שהעלייה עשויה בהן שקורין שולח"א
קורות העליות הן שהגג עשוי בהן

מכוונות טומאה תחת ארת מהן תחתיה
ומא בין התחתונה לעליונה ביניהן טמא
על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא
היו העליונות ככין התחתונות טומאה
תחתיהן תחת כולן טמא על גבייהן כנגדן עד
לרקיע טמא ותני עלה (י) כד"א בזמן שיש
בהן טמא וביניהן פוחה טמא אבל אין ביניהן
פוחה טמא טומאה תחת ארת מהן תחתיה
טמא ביניהן ועל גבייהן טהור אלמא כי
אית ביה טמא אמרינן חבור רמי וכי
לית ביה טמא לא אמרינן חבור רמי
שמע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא
שבעתא אמר ליה רב אשי לרב כהנא
וכל היבא דלית ביה טמא לא אמרינן
חבור רמי והא תניא (י) קורה היוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי
קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה
מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה
אחרת משלשה צריך להביא קורה אחת (י) רבן שמעון בן גמליאל אומר
פחות

ואין ומתייהן הנסרין מקורה כמין תקרת עלייה: שאין עליוס מעויבא. ולא נסרים ומעויבא
לרב כהנא, איני דבמילי
אחריייתא וזילתו הטומאה
כל היבא דליבא טמא לא
אמרינן חבור רמי, והתניא
בעירובין פרק מבוי קורה
היוצאה מכותל זה ואינה
נוגעת בכותל כו', עד

בתנ"י סוכה המדוללת. לקמן מפרש לה בנגמרא: ושילתה
מרוצה מחממה כשרה. ליכא לאקשויי
מניחא חדא וימנא (לעיל דף
ג.) שחממה מרוצה מליטה פסולה אינן דמות זו לזו דמיקשיא קשין
שאלה עבדמתיין לזו בנגמרא ומשנינן:
שדרי עבדמ"ד: גמ' ענייה. שיש
בסככה קנים מעט ויש זה אחר
הרבה אלף שאין צו שלשה צימד:
קנה עולה וקנה יורד. אלף השוה
הסך להשיב הקנים זה אל זה
אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך
כך חממה מרוצה מליטה ואשמעינן
ממתייהן דאמרינן (י) כל שאילו היו
מסוכנין צוה היטה לילתה מרוצה
מחממה כשרה: (א) רב סני
חדא. מדוללת ושילתה מרוצה
מחממה אחדא סוכה קיימי: ושמואל
סני. מחמי נתיי סוכות: רב סני
חדא. סוכה שהיא ענייה שהיא
מדוללת מדוללת אם לילתה מרוצה
מחממה כשרה: ושמואל סני מרסי.
סוכה מדוללת כשרה דאמרינן רואין
ושילתה מרוצה מחממה מילתא
אחרתיה היא דאשמעינן נמי כסוכה
ענייה שיש בה חמה אם לילתה מרוצה
כשרה: לא שנו. דשמואל דקנה עולה
וקנה יורד כשרה דאמרינן רואין:
אלא דאין צין זה לזה שלשה. דכל
פחות משלשה חדא היא: שאין כנגדו.
בקה העולה רחב טמא דלאו סס
האל עליה לאחשובי ולמימר ביה
חבור רמי הפסול והשך אומו על
הארץ שחממה דהייט נמי ענין גוד
לרוחב וכל נסחוס ארץ שייך למימר
כשנא: אמרינן חבור רמי. כשגובה
שלשה ויחור דליה כפחות מג' לאו
חבור הוא שהרי הוא כמושכב עליו:
ה"ג לך ממתייהן כאלהות קורות
הבית והעליות שאין עליוס מעויבא
וכן מכוונות עומאה סמך אדם מהן
סחסייה טמא צין הסחסונא לעליונות
צינייה טמא על גבי העליונה כנגדה
עד לרקיע טמא היו העליונות ככין
הסחסונות ועומאה סחסייהן סמך
כולן טמא על גבייהן כנגדן עד לרקיע
טמא. וה"פ קורות הבית אומן
שהעלייה עשויה בהן שקורין שולח"א
קורות העליות הן שהגג עשוי בהן

מכוונות טומאה תחת ארת מהן תחתיה
ומא בין התחתונה לעליונה ביניהן טמא
על גבי העליונה כנגדה עד לרקיע טמא
היו העליונות ככין התחתונות טומאה
תחתיהן תחת כולן טמא על גבייהן כנגדן עד
לרקיע טמא ותני עלה (י) כד"א בזמן שיש
בהן טמא וביניהן פוחה טמא אבל אין ביניהן
פוחה טמא טומאה תחת ארת מהן תחתיה
טמא ביניהן ועל גבייהן טהור אלמא כי
אית ביה טמא אמרינן חבור רמי וכי
לית ביה טמא לא אמרינן חבור רמי
שמע מינה יתיב רב כהנא וקאמר להא
שבעתא אמר ליה רב אשי לרב כהנא
וכל היבא דלית ביה טמא לא אמרינן
חבור רמי והא תניא (י) קורה היוצאה
מכותל זה ואינה נוגעת בכותל זה וכן שתי
קורות אחת יוצאה מכותל זה ואחת יוצאה
מכותל זה ואינן נוגעות זו בזו פחות משלשה אינו צריך להביא קורה
אחרת משלשה צריך להביא קורה אחת (י) רבן שמעון בן גמליאל אומר
פחות

ואין ומתייהן הנסרין מקורה כמין תקרת עלייה: שאין עליוס מעויבא. ולא נסרים ומעויבא
לרב כהנא, איני דבמילי
אחריייתא וזילתו הטומאה
כל היבא דליבא טמא לא
אמרינן חבור רמי, והתניא
בעירובין פרק מבוי קורה
היוצאה מכותל זה ואינה
נוגעת בכותל כו', עד

בתנ"י סוכה המדוללת. לקמן מפרש לה בנגמרא: ושילתה
מרוצה מחממה כשרה. ליכא לאקשויי
מניחא חדא וימנא (לעיל דף
ג.) שחממה מרוצה מליטה פסולה אינן דמות זו לזו דמיקשיא קשין
שאלה עבדמתיין לזו בנגמרא ומשנינן:
שדרי עבדמ"ד: גמ' ענייה. שיש
בסככה קנים מעט ויש זה אחר
הרבה אלף שאין צו שלשה צימד:
קנה עולה וקנה יורד. אלף השוה
הסך להשיב הקנים זה אל זה
אלא אחד למעלה ואחד למטה ומתוך
כך חממה מרוצה מליטה ואשמעינן
ממתייהן דאמרינן (י) כל שאילו היו
מסוכנין צוה היטה לילתה מרוצה
מחממה כשרה: (א) רב סני
חדא. מדוללת ושילתה מרוצה
מחממה אחדא סוכה קיימי: ושמואל
סני. מחמי נתיי סוכות: רב סני
חדא. סוכה שהיא ענייה שהיא
מדוללת מדוללת אם לילתה מרוצה
מחממה כשרה: ושמואל סני מרסי.
סוכה מדוללת כשרה דאמרינן רואין
ושילתה מרוצה מחממה מילתא
אחרתיה היא דאשמעינן נמי כסוכה
ענייה שיש בה חמה אם לילתה מרוצה
כשרה: לא שנו. דשמואל דקנה עולה
וקנה יורד כשרה דאמרינן רואין:
אלא דאין צין זה לזה שלשה. דכל
פחות משלשה חדא היא: שאין כנגדו.
בקה העולה רחב טמא דלאו סס
האל עליה לאחשובי ולמימר ביה
חבור רמי הפסול והשך אומו על
הארץ שחממה דהייט נמי ענין גוד
לרוחב וכל נסחוס ארץ שייך למימר
כשנא: אמרינן חבור רמי. כשגובה
שלשה ויחור דליה כפחות מג' לאו
חבור הוא שהרי הוא כמושכב עליו:
ה"ג לך ממתייהן כאלהות קורות
הבית והעליות שאין עליוס מעויבא
וכן מכוונות עומאה סמך אדם מהן
סחסייה טמא צין הסחסונא לעליונות
צינייה טמא על גבי העליונה כנגדה
עד לרקיע טמא היו העליונות ככין
הסחסונות ועומאה סחסייהן סמך
כולן טמא על גבייהן כנגדן עד לרקיע
טמא. וה"פ קורות הבית אומן
שהעלייה עשויה בהן שקורין שולח"א
קורות העליות הן שהגג עשוי בהן

הגרות הב"ח

(א) נב' דמי אית בה
טמא וכו' וכו' לית
בה טמא לא מחממה:
(ב) ט"ו ד"ה קנה עולה
(ג) רב דאמרינן רואין
כל שאילו וכו' וכו':
(ד) ד"ה רב ד"ה ושמואל
(ה) רב ד"ה רמי:
(ו) ד"ה תמתייה טמא
(ז) רב לכן העליונה טהור
ואין טומאה: (ח) ד"ה
על גבי העליונה: (ט) ד"ה
היו העליונות ד"ה טומאה
ד"ה: (י) ד"ה מתייהן וכו'
כד"ה כשיש בהן פוחה
טמא אלא אין בהן פוחה
טמא טומאה בוקעת
ועולה טומאה בוקעת
ויורדת ה"ה:

רבינו הגנאל

[בתנ"י] סוכה מדוללת
ושילתה מרוצה מחממה
כשרה. רב אמר מאי
מדוללת, ענייה מדוללת,
ואחד קמי' במגני'
והענייה שזילתה מרוצה
מחממה כשרה. שמואל
אמר מאי מדוללת
מבולבלת, ענייה מדוללת
ויורד. ותרתי קמי' במגני',
קנה עולה וקנה יורד,
ושזילתה מרוצה מחממה
כשרה. אמר אבי' לרסמאל
דאמר קנה עולה וקנה
יורד. לא שני אלא שאין
ביניהן ג' טפחים דאמרינן
כל פחות מג' לטבור דבי',
אלא יש ביייהן ג' טפחים,
פסולה. רבא אמר אפי'
אם יש בין זה לזה ג'
טפחים אם יש כנגדו טמא
קנה העולה והיורד טמא
כשרה. מאי טעמא אמרינן
חבור רמי. לטבור ראה
העליונה כאלו הן לטמא,
לכונן הוא הכל. כדמצי
באלהות פרק י"ב קורות
הבית והעליות שאין עליה
מעויבא והן מכוונות, פ'
זו על ארץ יוצאה
התחתונה כנגד העליונה,
וביייהן בין התחתונה ובין
בעליונות פחות תחתיה.
טומאה תחת ארת מהן
תחתיה טמא. כלומר
היא מספקת ומפאה על
הטומאה מלעילת למעלה,
והצדיקן ארץ הן ואין
מאחיליהן. ואם הטומאה
היא נתונה על גבי ארת מן
הקורות התחתונות דהיינו
ביניהן, כל דבר (המפאה/)